SZÍV-HANG

A PESTSZENTLŐRINCI FŐPLÉBÁNIA IDŐSZAKOS KIADVÁNYA

XXVI. évfolyam/1. szám

Az égi magasságok gonosz szellemei

(vö. Ef 6,12: Nem annyira a vér és a test ellen kell küzdenünk, hanem a fejedelemségek és hatalmasságok, ennek a sötét világnak kormányzói és az égi magasságoknak gonosz szellemei ellen.)

Ideje van annak, hogy plébániai újságunk vezércikkét egy katonai anekdotával kezdjük. Nagy Frigyes, a híres porosz katonakirály egyik csatájában a katonái menekülni kezdtek. A király eléjük állt, és rájuk üvöltött: "Vissza, kutyák, talán örökké akartok élni?"

Első ránézésre persze ezt az anekdotát rövidre zárhatjuk: a háború szörnyű, Nagy Frigyes gonosz, mi keresztények pedig igenis örökké akarunk élni. De tényleg ennyi? Lezárhatjuk? Kár is volt előhozni?

Azt mondanám, hogy Nagy Frigyesnek is megvan a maga igazsága. Nem úgy akarjuk az örök életet, hogy minden elől menekülünk, ami veszélyezteti. Nekünk is megvan a magunk királya, és ő is azt várja, hogy helytálljunk a harcmezőn.

Az elmúlt években megismerhettük az égi magasságok gonosz szellemeit. "Égi magasságokban" vannak, mert számunkra elérhetetlenek. Nem mi döntöttünk arról, hogy világjárvány legyen, arról sem, hogy február 24-én kitörjön a háború a szomszédunkban. A gonosz szellemek ezeket elhatározták. De nem az az örök élet, hogy menekülünk, elbújunk, mentjük az irhánkat.

A járvány, a háború vagy éppen a szerelem, a hatalom és egy sor másik szellemi valóság az ókori pogányok számára a legvégső horizontot jelentették, is-

tenítették őket. Ki tudja, ezek az istenek mit hoznak ránk? Fontos volna megbékíteni őket! Van-e egyáltalán más fontos kérdés az életben?

A Biblia nem arról beszél, hogy ezek a szellemi valóságok nem léteznek. Ezek az égi magasságok gonosz szellemei. Harcunk van velük! A harc lényege fölismerni, hogy Jézus Krisztusban nem ők a legvégső valóságok, nem igazi istenek. Bármit hozzon az élet, az igazi Isten az a Jézus Krisztus, akinek húsvéti győzelmére készülünk a halál fölött. Az Ő győzelmi jelvénye, a kereszt alatt kell összegyűlnünk, és nem képzelhetjük örök életnek azt, ami a megfutamodásból fakad.

Jó, de mégsem fizikai csatamezőről van szó. Mit jelent harcolni és mit jelent megfutni?

Megfut az, akit a mai vad időkben elönt a rettegés: "Csak ezt megússzuk valahogy!" "Csak ebből maradjunk ki!" Rendben, mindannyian szeretnénk. De ne ez legyen a végső horizont! A végső horizont az legyen, hogy Krisztussal akarunk helytállni, akármit hoznak elénk e világ gonosz szellemei.

Ajánljuk Krisztusnak és Szűz Anyja Szeplőtelen Szívének Oroszországot és Ukrajna szenvedő népét! Legyen hitünk Istenben, aki halált, poklot letiport, és legyen imádságunk is Hozzá!

A hitünk legyen cselekvő hit! Keressük meg azokat a helyzeteket a mai menekültválságban, ahol a magunk helytállásával legyőzhetjük a gonoszt. Segítsünk annak, aki kéri tőlünk, és keressük meg azokat, akiknek segíthetünk.

Krisztus legyőzte a halált és fölragyogtatta az életet. Mi pedig elé fogunk számadással állni, hogy mit kezdtünk hiábavaló életünkkel. Ne fussunk meg Krisztus Király győztes seregéből!

Gábor atya

Tartalom

Az égi magasságok gonosz szellemei 1

Látogatóban Varjú Imre atyánál 3

Összeállt az új egyháztanács! 5

Sztancsik Magdi 6

Adventi fiútúra 7

Bérmálkozóink lelkigyakorlata 8

Hívogató bakancskoptató hétvégére 9

Közbenjáró imacsoportok plébániánkon 10

Historia Domus 27. rész 14

Plébániánk hírei, információ 16

Látogatóban Varjú Imre atyánál

Varjú Imre atya 2021. november 13-án tért haza Ibolya utcai otthonába. Az égig szálló ima, hogy veséi újra működjenek, ne legyen szükség a dialízis kezelésre és esélyt kapjon, hogy a kórházat el tudja hagyni, meghallgatásra talált. Azóta szorgos kezek gondozzák otthonában.

Hogy vagy Imre atya? – kérdeztem a napokban.

Imre atya: Annyira spontán válaszolunk a kérdésre, hogy „Hogy vagy?”, hogy már oda sem kell figyelni, hogy mit mondunk. A legáltalánosabb: köszönöm, jól. Ha megkérdezel, nagyon egyszerű a válaszom. Akinek megvan enni-, innivalója, a mindennapi étele, itala, és ugyanakkor megvan a békéje, tehát nem bántják, nyugodtan élhet. A legigazabb válasz: Mi lenne, ha mindig panaszkodnánk? A valóság, 89 évesen egy olyan év után, amilyen a múlt esztendő volt, nehéz lenne nem panaszkodni:

- július 3-ától 7 kórház 15 kórterme,
- 106 nap kórház, 47 nap a szociális otthonban (5 hónap fekvés!!!)
- 3 kórházi tüdőgyulladás,
- veseleállás, dialízis (volt, amikor heti 6 alkalommal),
- fertőződések,
- vérveszteség,
- 8-szor közelebb az odaáthoz, mint az itt-léthez,
- emberileg reménytelen állapotok, gondatlanságok.

DE a másik oldalon:

- a Mennyei Atya embereken át megnyilvánuló szeretete, gondoskodása,
- a hívek imádsága,

Imre atya Enikővel az Ibolya utcában

- a mindennapi Szentáldozás lehetősége, amit paptestvéreim megoldottak,
- a Szent László Kórház lelkiismeretes orvosai, nővérei, akik mindent megtettek, amit emberileg lehetett, és lehetővé tették, hogy most az otthonomban élhetek.

Most hálás köszönet a Mennyei Atyának és mindazoknak, akik mellettem vannak, támogatnak, táplálnak és tornáztatnak. A kórházi kezelőorvosom mellett a háziorvosom, az asszisztense, a két gondozóm, a gyógytornászaim, a patikusom, a segítőim, és akik a mindennapi ételemről és italomról gondoskodnak.

Tilda, Imre atya egyik gondozója

A szobámban naponta tartok Szentmisét, amelyet Értetek, jótevőimért ajánlok föl.

Ha az időjárás kedvezően alakul, szeretnék újra megtanulni járni. A gyógytornászaim talpra állításomon dolgoznak.

Belenézek az újságba (napilap kinyitva előtte), borzasztó ez, Ukrajnában és máshol is. Azt nem tudom, mi lesz ott, de ha csak egy napra kéne ott lennem… – hangja elcsuklik, szeme nedves lesz.

Akik ismerjük életét, tovább szőjük a gondolatokat, látjuk, milyen képek pereghetnek le most előtte. 1956 óta nem ropogtak fegyverek Magyarország utcáin. (Bár 2006-ban az emlékmise után az Egyetemi templomból kijövet rohamrendőrök könnygázzal űzték be a Központi Szeminárium épületébe, fegyvert nem fogtak rá.) Nem tudjuk elképzelni, milyen az óvóhely mélyén várni a támadás végét. Anyukám azt meséli, hogy a Nagyapám diánás borszeszt csepegtetett kockacukorra, azzal nyugtatta síró, remegő gyermekét. Mi könyvekből, filmekből képzeljük magunk elé, azt, amit nem szeretnénk megélni. Imre atyának nem kellenek ilyen eszközök. Saját életének kockái peregnek szeme előtt.

Imre atya: De az Úristen olyan jó hozzám... Mi lesz, ha ennek most nem lesz vége… Én magamról azt mondhatom, hogy a Drága Jó Isten olyan jó hozzám, mindannyiótokon keresztül.

Közben Tilda készíti az ebédet, és a leves illata eléri Imre atya orrát. Örömmel szimatol bele a levegőbe, majd így folytatja. Szeretném tudni, hogy tehetetlenségemben is csinálok valamit. Misézem, és imádkozom. Ha befut valami hír, kérés, hogy családban, valahol nagy a baj, hát beírom miseszándéknak. Mikor jött visszajelzés valamilyen formában, hogy az Úristen megfogta a grabancukat, akkor tudom meg, hogy ez is (a magatehetetlenség) egy furcsa, de nagyon jó hivatás.

Ő Kamilla, Imre atya másik gondozója. Éjjel-nappal vigyázzák, ápolják, gondozzák Imre atyát. Havonta váltják egymást Tildával.

Az ebéd tálalva, elbúcsúzom. Gondolataim még sokáig Imre atya múltjával együtt a jövőt kémlelik. Kérdés fogalmazódik meg bennem: lesz-e valódi James Bond, aki meg tudja állítani a rakétákat?

nfm

Összeállt az új egyháztanács!

Idén év elején, a farsangi idő vége felé került sor egyházközségünkben az egyháztanács tagjainak választására, miután az eddigi tagok mandátuma lejárt. Az eseményre - a visszajelzések alapján nyugodtan állíthatjuk - plébános atyánk minden részletre odafigyelve, hatékonyan készült fel. A választás előtt szórólapok készültek a választható jelöltekről fényképpel, rövid életrajzi ismertetővel, melyek a faliújságon, a templomi hirdető asztalon és transzparenseken is helyet kaptak. A híveknek így lehetőségük nyílt legalább alap információkhoz jutni, ami megkönnyítette a választást.

Sokat segített, hogy két hétvégén minden szentmise előtt és után 3-3 fős adminisztrátor csapat várta a leadott szavazatokat, amit a szentmise után rögvest összesítettek és ellenőriztek is. Az elkészült nyilvántartó lapokat a szavazás végén az épp szolgálatban lévő 3 fős szavazat számláló csapat feldolgozta. Az így kapott listát plébánosunk felterjesztette egyházi jóváhagyásra, amely a nemrég meg is érkezett. Új egyháztanácsunk így 13 választható taggal és 7 hivatalánál fogva jelenlévővel megkezdhette működését, melyre Isten áldását kérjük.

Az eddigi tagoknak köszönjük hűséges munkájukat, mellyel a mindenkori plébános szolgálatát segítették, és jó pihenést, vagy további jó szolgálatot kívánunk plébániánk életében.

FZs

Választott tagok:

Arany-Tóth Attila
Dr. Bajor Bence Balázs
Benkovics Balázs
Dr. Cseh Áron
Csorvási László Ábel
Hencz Edit
Dr. Komáromi László
Dr. Szabó Endre László
Dr. Tóth-Heyn Péter
Tóthné Nemes Tünde
Túri András
Ullmann-Fábri Ágnes
Zajkás Péterné

Az egyháztanács elnöke:

Hencz Edit

Póttagok:

Dervadelin Péter
Erdős-Varga Julianna

Delegált tagok:

Stafford Kriszta nővér
– Jézus Szíve Nővérek és hitoktatás
Szigmond Attila – *kántor*
Nagy Tibor – *Alapítvány elnöke*
Kiss László
– Szent Lőrinc Kápolna képviselője
Pádár Imre
– Miklóstelepi Kápolna képviselője
Kristóf Andrea – *könyvelő, pénztáros*
Mátyássi Ferenc – *gondnok*

Sztancsik Magdi

Plébániánk egyik sarokpillére volt… de nem az, melyet az építők elvetettek. Sőt, nagyon is használták. A kép – jobb karján horgolt szatyorral, baljában fagylalttal – jelen formájában is enged következtetni személyiségére. Nem csak az egyenes tartásra, szép megjelenésre, de a „szatyorra" is, amely nem mindig volt ilyen könnyű, sőt rendesen nehéz, nagy, súlyos dolgokkal volt tele: hatalmas kenyéradagokkal, sok-sok hozzávalóval a plébániai közösségi alkalmak ellátására, ruhaneművel, amit a rászorulók számára cipelt, vagy éppen – ha nem is a szatyorban – a puszta kézben. Főzött, vasalt, pénzt számlált, kórusban énekelt, bútorokat cipelt, szobát festett, ha kellett, irodát látott el – mikor, miben és hol kellett a segítség – a plébánián, vagy ahol szükséget látott; mindezeket figyelemmel és hozzáértéssel tette.

Hűséges, hosszú szolgálatával nagy segítségére volt mind Imre, mind Henrik és Szabó József atyáknak. Mondogatta, hogy a Jóistentől azért kapott erős fizikumot – amire adottságai mellett íjász sport múltja (országos bajnok volt!) is rásegített –, hogy Urunknak rendelkezésére álljon.

Mély és szilárd hite volt, több imacsoportban is tevékenyen vett részt. A Magyar Kamilliánus Családok Társasága Egyesületnek egyik alapító személye, aki végül az Opus Sanctissimae Trinitatis, a Szentháromság Műve Közösségben találta meg igazi helyét. A Szűzanya tisztelete és szeretete végigkísérte útján.

És ha bárki azt gondolná, hogy egy szomorú „mártír alázatával" szolgált, az alaposan téved! Kiegyensúlyozott ember volt, aki szerette az ízes ételeket, a szép, ízléses dolgokat, tartalmas, kulturális programokat, a jó társaságot, nagy nevetéseket, és aki bizony nem rejtette véleményét véka alá, ha valakivel gondja volt a vele való együtt munkálkodás közben.

Idős korára őt sem kerülte el a kereszt. Elveszítette egyik lábát. Hittel viselte ezt a megpróbáltatást is, és amikor kétségtelenné vált, hogy földi életének végére ér, bízva Teremtőjében, várta a találkozást.

Ha felnézünk az égre, ahol a Saggitarius látható, őt is felfedezhetjük, mint Diána, aki nyíllal a kezében Szent Mihály oldalán küzd a gonosz sötétsége ellen.

Kedves Magdi! Köszönjük Urunknak, hogy itt éltél közöttünk, és léted meghatározó alapköve volt mind a látható és láthatatlan egyházunknak és mindazoknak, akik a közeledbe kerültek.

Nem feledünk!

Sz.M.

Adventi fiútúra

Megint egy olyan telünk volt, amikor lakóhelyünkön alig láttunk havat. Ki kellett nyitni az internetet vagy a tévét, ha fehérbe öltözött tájat kívántunk nézni. Plébániákról azonban harminc „az erősebb nemből való (?)" személynek valódi téli élményben lehetett része. Az egyetlen havas dunántúli hétvégét sikerült kifogni 2021. december 10 és 12. között. Gerecsében voltunk, a Serédi Kastély turistaszállásán laktunk.

Valóban téli álomba öltözött tájban lehetett részünk, bokáig érő hóban túrázhattunk. Gábor atya majdnem végig velünk volt, pénteken és szombaton is szentmise keretében, valamint bensőséges szentségimádáson köszönhettük meg a természet szépségeit.

Több érdekes élményben lehetett fiainknak része. Láthattuk például egy frissen elejtett őzikének a belső szerveit. Egy síbottal lehetett megnézni, mit is tartalmaz az elejtett állat gyomra. Másnap sziklamászó pályát építettünk ki, köszönet érte Kovács Vincének, Forintos Zalánnak és barátaiknak. Kötélpályát kiépítve a gyerekek egy csigával is leereszkedtek a sziklafalon, még Ferenc atya is kipróbálta, igaz, nem egészen önszántából. Némi rábeszélés azonban segített.

Szombat este Faludi György vallásos ihletésű verseivel (nem vicc, van ilyen) még a magyar szépirodalom is helyet kapott.

A nagy sikerre való tekintettel túránkat Húsvét előtt megismételjük. Április 1. és 3. között megnézzük, hogy felébredt-e az erdő téli álmából. Ekkor Ady Endre versei képviselik a magyar szépirodalmat.

A cél a régi: komfortzónánkból kicsit kikerülve élvezhessük a Jóisten által teremtett természet szépségeit, és ezért is hálát adhassunk Neki.

Szabó Endre

Bérmálkozók lelkigyakorlata

Február 25-e és 27-e között tartottuk a bérmálkozóknak szánt lelkigyakorlatunkat Mátraverebély Szentkúton, Nemzeti Kegyhelyünkön a Jézus Szíve Nővérekkel és a bérmálkozói kurzus többi segítőjével.

A lelkigyakorlat fő témájának a Szentháromságot választottuk. Pénteken főként a csoport nemcsak testi, hanem lelki megérkeztetésén volt a fő hangsúly. Ekkor egy vacsorát követően közös imádságon vettünk részt, ahol rátekinthettünk arra, hogy miként vagyunk Istentől jövő ajándék magunk és a másik ember számára. Vagyis ezen az estén a személyes ajándék-létünk felfedezésén keresztül helyezkedtünk el Isten közelségébe.

Szombaton kora reggel a Ferences közösséggel zsolozsmán vettünk részt, melyet szentmise követett. A délelőtt folyamán az első elmélkedésben az Atya személyéről elmélkedtünk, melyet egyéni Szentírással végzett imádság követett. Ezt követően Magyar Robi vezetésével a Fiú származására tekintettünk rá, melyet csoportos reflexió követett, melyben különböző színdarabokat kellett a résztvevőknek eljátszania, melyek Jézus irgalmas szeretetének felfénylését emelték ki hétköznapi élethelyzetekben. Ezt követően a kegyhely nagy füves részén Guadalupe nővér vezetésével közös, barátságos méta mérkőzés volt. Ebéd után egy kirándulásra indultunk, melynek során a természetben elmélkedtünk a Harmadik Isteni Személyről, mintegy bevezetve Kriszta nővér elmélkedését a Szentlélekről. Az elmélkedést követően egyénileg, a Szentlelket ábrázoló homokkép formájában reflektálhatott mindenki a benne zajló lelki folyamatokra. A napunkat vacsorát követően, az Úrral együtt egy szentségimádással zártuk.

Vasárnap az Egyházról tartott egy elmélkedést Kiss Réka, melyben tanúságot tett arról, hogy ő miként éli meg az Egyházhoz való tartozását. Réka mesélt arról is, hogy miként tud szolgálatot vállalni az Egyházban, mely segíti a közösséghez való tartozásának megerősítésében és hitének mélyítésében is. A tanúságtétel után egy nagycsoportos reflexiót tartottunk, ahol mindenki elmondta, hogy mit visz haza a lelkigyakorlatról, majd egy záró szentmisében adtunk hálát az Úrnak a lelkigyakorlatban kapott kegyelmekért.

Számomra nagy élmény volt, hogy ott lehettem a lelkigyakorlaton, és úgy érzem, hogy sikerült Isten jelenlétébe helyezkedve töltenünk ezt a hétvégénket.

Hálás vagyok minden munkatársunknak, akik segítették a lelkigyakorlat gördülékenységét, legyen az akár a foglalkozások vagy a kirándulás szervezése, a háttérben való mosogatás, fényképezés és az elmélkedésekre való felkészülés.

Bízom benne, hogy jövőre újra lehetőségem nyílik a bérmálkozókkal egy közös lelkigyakorlat során odahallgatni az Úrhoz, hogy nála megpihenve készülhessenek a szentség vételére.

Gergő atya

„Vigadjon a rét és minden virága,
örüljenek az erdő fái az Úr színe előtt!” (Zsolt 96,12)

FŐPLÉBÁNIAI BAKANCSKOPTATÓ HÉTVÉGE

2022. május 20-22. (péntek estétől vasárnap délutánig)
Sástó (Mátra)

- hegyvidék, patak
- közös kirándulások (túraútvonalak mindenféle teherbíráshoz igazodva)
- közösségépítő szabadidős programok
- szállás faházakban, 3, 4, ill. 6 ágyas szobákban (közös zuhanyzó)
- 0-100 éves korig mindenkit várunk, aki szereti a természetet

Önköltségi árak:
felnőttek 12.000 Ft
fiatalok, gyermekek (4-18 év) 11.000 Ft
kisgyermekek (0-3 év) ingyen

Azt szeretnénk, hogy anyagi okokból senki ne maradjon távol, ezért kérjük, hogy ilyen természetű gondotokat jelezzétek a szervezőknek a jelentkezési felületen (ld. lenti link)! Bár idén szerényebb a program financiális támogatottsága, az igények összesítése után igyekszünk ilyen módon is segíteni a részvételt.
Ha valakinek lehetősége van rá, kérjük, hogy plusz hozzájárulásával erősítse a többiek helyzetét! Köszönjük!

Jelentkezési határidő: április 17. vasárnap 23:59.
Az ehhez szükséges link: https://tinyurl.com/4dukrv4w

A jelentkezés 5.000 Ft/fő előleg befizetésével válik véglegessé. Ezt a következő számlaszámon várjuk: 11773188-00424282 (Hományi András)

„Menjetek ki a természetbe,
s ismerjétek meg egymást ott, ahol az ember őszinte lesz.”
(Móricz Zsigmond)

Közbenjáró imacsoportok plébániánkon

A járvány előtti években plébániai csoportjainknak több lehetőségük volt a bemutatkozásra. Isten kegyelméből, a Szentlélek erejéből alakulnak újak, így egy viszonylag fiatal közösséget szeretnék most bemutatni.

Mi itt Lőrincen olyan szerencsés helyzetben vagyunk, hogy több alkalommal is „házhoz jött" egy Szentlélek szeminárium, ami mindig ad egy új lendületet az egész közösség számára. Különösen azon csoportokon keresztül, amelyek egy-egy ilyen szeminárium után együtt maradnak, és erre számos példa is van egyházközösségünkben. Most *Barna Gáborral* és *Adrienn*-nel beszélgetek a *Közbenjáró közösségük*ről.

Gábor: 2018-ban volt az a Szentlélek szeminárium, amihez köthető a közösségünk gondolata. Több pontról indulnék ki. Egyrészt itt voltak a szemináriumi csoportok. Ebből az ifik Áron atya vezetésével együtt maradtak. Körülbelül fél év múlva összejött az idősek csoportja. Mi is kereső helyzetben voltunk éppen. A VIII. kerületben egy családközösségben voltunk vezetők, de az felbomlott. Mondhatjuk azt is, hogy egy imakérésre adott válaszként fogalmazódott meg, hogy legyen itt egy imaközösségünk. Már itt éltünk Lőrincen, de még hosszú ideig visszajártunk a VIII. kerületbe. Aztán az a közösség szétment, és mi itt spontán elkezdtünk imádkozni azért, hogy mi legyen a mi utunk. Áron atyával megosztottuk ezt a helyzetet, és amikor meglátogatott minket, tulajdonképpen Vele kezdtük el, és az Ő buzdítására imádkoztunk ezért az útmutatásért. Ő tanácsolta, hogy jöjjünk össze, imádkozzunk együtt. Később hívtunk másokat is: ismerős szülőket, akikkel gyerekeink révén kerültünk kapcsolatba. Nem úgy indultunk, hogy közbenjáró közösség leszünk, ez később alakult ki Áron atya vezetésével. A VIII. kerületben karizmatikus közösségben voltunk és ez nagyon hiányzott.

Adrienn: Körvonalazódni kezdett, hogy korosztályok szerint lesznek a csoportok, ifik, középkorúak és idősek. Volt még egy férfiakból álló csoport is, sajnos ők nem maradtak meg hosszútávon.

Gábor: Minden csoportnak voltak saját alkalmai, és Áron atya vezetésével havonta egyszer jöttünk össze mindannyian.

Adrienn: Természetesen történtek változások a csoportokban. Voltak akik elmaradtak, és jöttek újak is. Most két csoportunk van itt Lőrincen. Az ifik továbbra is Áron atyához járnak a Bazilikába, és mint mondtuk, a férficsapat sajnos nem maradt tovább együtt. Tehát a középkorúak és egy korosztállyal idősebbek csoportja működik.

Mariann: Mi a sajátos karizmátok ezekben a csoportokban?

Gábor: Közbenjáró imacsoportok vagyunk. Fontos, hogy pár dolgot megosszunk ezzel kapcsolatban, hogy értsék a kedves Testvérek, mit is jelent a közbenjárás. *(Itt előkerül egy könyv, amit nagy örömömre kölcsön is kapok egy kis időre.)* Ezt a könyvet Áron atyától kaptuk. Ez Cyril John indiai misszionárius könyve „A közbenjárás imája" címmel. Ebből tanulhattuk meg, hogy a közbenjárás nem más, mint imakérés valaki másért. Az első Ószövetségi példa erre Ábrahám közbenjárása Szodomáért és Gomoráért. Aztán ott van Mózes, aki könyörög a bálványt készítő népért.

Amikor egy rés, egy szakadás, egy fal keletkezik Isten és ember vagy emberek, adott esetben egy nép között, a közbenjáró „beleáll" ebbe a résbe, hogy közelebb segítse egymáshoz a két felet.

A „paw-gah" héber szó, amely azt jelenti, kitartóan közéjük jönni, közvetíteni, közbenjárni. A Bibliában Ezekiel próféta a könyvében gyönyörűen fogalmazza meg a közbenjárás mivoltát: „Kerestem közülük egy olyan embert, aki falat építene és odaállna a résbe elém az országért, nehogy elpusztítsam." (Ez 22,30)

Adrienn: A közbenjárás egy olyan szolgálat, ahol beállunk a résbe és védelmezünk valakit, valamit, egy ügyet akár a gonosz ellen. Mert tudomásul kell venni, hogy szellemi harc folyik.

Gábor: „A közbenjárás, mint szolgálat, nemcsak annyit jelent, hogy időnként elmondunk néhány kérő imát. Sokkal mélyebbre megy és beleértendő egy hosszútávú elköteleződés azért, hogy egy ügyet képviseljünk Isten előtt. ... A közbenjárás állandó belépés egy szükség, egy helyzet, emberek, vagy nemzet és Isten irgalma közé. Azt jelenti, hogy spirituális falat építünk." – idéz a könyvből, melyet Áron atyától kaptak. Mi a csoportjainkban emberekért járunk közben.

Mariann: Nagyon kíváncsi vagyok, hogyan zajlik egy alkalom. Beszámolnátok erről?

Adrienn: Azt már említettük, hogy két csoport van jelenleg a plébánián, egy fiatalabbakból és kicsit idősebbekből álló középkorú csoport. Külön-külön kéthetente találkozunk, és havonta egyszer együtt vagyunk mindannyian. Dicsőítéssel kezdünk. Ezt a szolgálatot Gábor vállalja gitárkísérettel.

Gábor: Nincs egy előre megírt forgatókönyv, azt énekeljük, amire akkor éppen hív a Szentlélek.

Adrienn: A bevezető dicsőítés nagyon fontos. Itt megnyílik a szív és közel tudjuk engedni magunkat Istenhez. Ő mindig mond valamit. Ha nem halljuk, akkor mi nem vagyunk készek, mi nem tudjuk kinyitni a szívünket. A csoport alkalmakon néha egy elmélkedés következik a dicsőítés után, amire mindig más készül a Bibliából, vagy más könyvekből. Gyakran járunk közben egymásért. A közbenjáró ima után elmondjuk, milyen üzenetet kapunk. Ezek az üzenetek legtöbbször képek, bibliai igék, vagy akár egy zenerészlet formájában érkeznek. Gyakran fordul elő, hogy egy ilyen közbenjáró ima után valakiben elindul egy jelentős átgondolása az adott helyzetnek, és közelebb érzi magát Istenhez, akárhogyan is alakul az élete.

Gábor: A közös alkalmak is dicsőítéssel kezdődnek Utána kis csoportok alakulnak és az Oltáriszentség jelenlétében közbenjáró ima történik. A közbenjáró imaalkalmakon vannak, akik a háttérimádságot végzik. Ez is nagyon fontos, hisz ahogy mondtuk, itt szellemek harca folyik.

Adrienn: Amikor Áron atya elkerült a plébániáról, keresett olyan embereket, párokat, akik vezetnék a közbenjáró csoportokat.

Mariann: Milyen kihívásokkal járt, jár ez, és milyen gyümölcsei vannak a szolgálatotoknak?

Gábor: Abban biztosak voltunk, hogy van bennünk szervező képesség, de a lelkiségtől, a csoportvezetéstől tartottunk. Áron atyától átvenni ezt igen nagy kihívás számunkra. Minden alkalomnak Ő volt a mozgatója, kitalálója. Az alkalmak tematikáját összeállítani nagy feladat. A csoportok megmaradásának felelőssége is kihívás.

Adrienn: Áron atyától átvenni a kapcsolattartást a csoportok és a plébánia között olyan feladat volt, amit a más területen szerzett tapasztalatok alapján nehézség nélkül vállaltunk. De már sokkal nagyobb kihívás odafigyelni a többiekre. Az ő jelenléte most is sokkal többeket bevonz, mintha mi tartjuk az alkalmat. Nyilván másfajta az az alkalom, amit mi vezetünk, mint amit Áron atya vezetett.

Gábor: Csak nemrégen jöttem rá, hogy Isten akarja adni a kegyelmeket, nekünk csak el kell fogadni. Amikor megosztjuk az imában kapott képeket, üzeneteket, akkor visszajelzéseket kapunk.

Adrienn: Korábban sokszor kértem a nyelvek adományát. Aztán megtanultam, hogy Isten másképpen visz az utamon.

Meg kellett tanulnom, hogy mit jelent a közbenjárás valakiért. Meg kell tudnom különböztetni, hogy egy kép, egy üzenet csak az én érzésem, vagy a Szentlélek működése bennem.

Jöhet egy zenei részlet, ige üzenet. De fontos, hogy mindig kell kérni a védelmet a gonosztól, így mindig imádkozom közbenjárás előtt, Szent Mihályt is kérve.

Gábor: Igen, ez egy szellemi harc, a Szentlélekre kell nyitottnak lenni, és az csodálatos, amikor ketten imádkoznak valaki felett és ugyanazt kapják. Ez nagyon meg tud erősíteni.

A gyümölcsök közül konkrétan szeretnénk már most hirdetni, hogy **közbenjáró esténk lesz május 28-án és október 22-én, ezek nyitott alkalmak lesznek az egész közösség számára.**

Gábor és Adrienn (szinte egyszerre mondják ki): Az interjúra készülve, átgondolva, hogy mi és hogyan alakult ki bennünk, velünk és körülöttünk, jöttünk rá, hogy ez volt a válasz az imánkra, az útmutatás, hogy mi legyen itt a jövőnk, a feladatunk. Ezért (is) köszönjük a lehetőséget erre az interjúra!

Gábor: Többektől meg tudtuk kérdezni, milyen gyümölcsöket látnak a közösségünkben és ebből szeretnénk most párat megosztani. Közelebb viszi őket Istenhez, hogy Isten jelenlétében legyenek, jó az egymásért való közbenjárás, közvetlen csatorna Istenhez, közösen vagyunk az Isten előtt. Benne akarunk bízni, tudjuk dicsőíteni Istent akkor is, amikor nehéz. Jó dolog, hogy közösen szánunk időt Istenre és kimondjuk, hogy Benne akarunk bízni. Tudatos Istenhez közeledési vágy és annak erősítése. A közös, egymásért és másokért való imádság, a ráhagyatkozásunkat segíti. Nekem nincs más rajtad kívül, Jézus!

Mariann: Ezek gyönyörű tanúságtételek, köszönjük! Érdekelne még, hogy mennyire vagytok befogadók?

Gábor: Nehéz kérdés. Anélkül, hogy a közösséggel egyeztettünk volna, azt mondanánk, szerintünk jöhetnek érdeklődök. Mindenképpen szeretnénk előbb megismerkedni az illetővel, beszélgetni vele. Egyfajta nyitottság szükséges.

Adrienn: Már arról is beszélgettünk, hogy ha lesz ez a két nyitott közbenjáró alkalom, és többen szeretnének csatlakozni, akkor új csoportot kell majd indítani.

Gábor: Május 28-án és október 22-én a dicsőítő zene alatt lesz a templomban két-három csoport, akik közbenjáró szolgálatot végeznek. Oda lehet majd menni hozzájuk, lehet imát kérni.

Mariann: Mit üzentek azoknak, akik nehezebben fogadják el, hogy Isten közvetlenül szól ma az emberekhez, akár általatok is?

Gábor: Ilyenkor az alapkérdés az, hogy amikor imádkozunk, akkor elhisszük-e, hogy Isten személyesen szól hozzánk? Ha igen, akkor egyértelmű, hogy ma is szól az emberekhez. Hogy meghallom-e, az attól függ, mennyire engedem be Őt hozzám.

Adrienn: Ez a nyitott szív. Ez nekem is egy út volt. Nyitott szívvel el kell jönni egy ilyen alkalomra, majd többre is, és meg kell tapasztalni.

Gábor: Én is azt érzem, hogy előfordul, hogy csak mondom, mondom az imát, de nem hallgatom meg a választ. Akkor nem vagyok egészen jelen Isten számára.

Mariann: Búcsúzóul szeretném megköszönni ezt az izgalmas, őszinte beszélgetést! Külön hála, hogy ezt a két órát a Szív-Hang olvasóinak szántátok, otthon hagyva három lányotokat, Zsófit, Esztit és Nórit. Isten áldjon és a Szentlélek vezessen Benneteket!

nfm

Gyógyító vers

Csillag-palást puha selyme
Takarja be válladat
Szív-kertek zenélő csendje
Ölelje körül ágyadat

Áldott könnyek hűs pergése
Oldja fel minden bánatod
Pehely-könnyű élet-szövet
Legyen gyönyörű takaród

Élő lélek-víz csobogása
Mossa át alélt lelkedet
Kristálycseppek hulló tánca
Tisztítsa meg szívedet

Gyógyító béke bő kincse
Töltse meg lélek-kamrádat
Szivárványos égi szívfény
Árassza el a szobádat

Angyalok csillogó derűje
Járja át egész lényedet
Irgalom gyógyító ereje
Szülje újjá az életed.

(Kiss Mónika)

Historia domus 28. rész

1942.

Lássuk, mit hozott az új esztendő. Mit hozhatott, hiszen már háborúban állt az ország!

Itt a plébánián mindenesetre így kezdődött:

„Január 3-án az összes elesett honvédért, 5-én pedig hálaadással az eddigi háborús pusztítástól való mentességért mondtunk szentmisét.

Negyedikén megkezdtük az országos propagandát a káromkodás ellen. Délelőtt erről szólt a szentbeszéd, délután szentségimádás volt engesztelésül, és utána egyházközségi gyűlés cirka 800 jelenlevővel, melyen határozati javaslatokat fogadtunk el, melyekben kérjük a kormányt, hogy a káromkodás ellen erélyesebben lépjen fel. Hatodikán megáldottam az Állami Lakótelepen létesített szeretetotthont - egyelőre negyven szegény részére. A jelenlévő államtitkár minden támogatást megígért. 9-én magához kéretett sürgönyileg a püspök úr (dr. Hanauer István). Meghatódott szívvel léptem át a küszöbét. Ágyban feküdt, és meglátszott rajta, hogy rettenetes kínjai vannak. Búcsúzáskor megfogja a kezemet, a szemembe néz, és mondani akar valamit, de nem mondta. Talán már nem is tudta volna mondani. 15-én reggel tudatják, hogy Kegyelmes úr reggel hét órakor meghalt. Nagy vesztesége ez az egyházközségnek, de én még többet, mindent vesztettem. Soha többet nem lesz ilyen Püspök Atyám!" – írja plébánosunk.

Hanauer püspököt, aki az egyházmegye egyik legkiemelkedőbb, szentéletű püspöke volt, január 19-én temették el a váci székesegyházban, bíboros püspök úr és számos pap, méltóság kíséretében. Plébánosunknak minden ügyében szerető, támogató atyja volt, talán csak templomunk keresztelőkápolnájának átalakítását nehezményezte egykor.

Bizony, nem sok jóval indult az év. Ordító hideg szakadt az országra, a szinte mindennapos 10-20 fokos hidegek mellett 30 fokra is lement a higanyszál. Mindent belepett a hó.

„A bor és a víz a sekrestyétől az oltárig befagyott az ámpolnában. Konszumálás (átváltoztatás) előtt leheletemmel kellett valamennyire felengednem a szent vért, így majd egydarabban kellett lenyelnem. Olyan a hideg, mint 1929-ben volt, mikor a földben 1.5 méterre elhelyezett betoncső is megfagyott és megrepedt. Okulva a múlton, mindenütt fűthetek, és 4 termosz meleg vizet engedek a csatornába. De meddig bírom tüzelővel? Rohamosan fogy, venni meg nem lehet. Azon gondolkodom, hogy az iskolákban, saját hatáskörömben, mint gondnoksági elnök, ne rendeljek-e el szénszünetet? Sajnálom a kicsiket, amint átfázva mennek a nem meleg tantermekbe. Még elképzelni is lehetetlen, mit szenvednek katonáink az orosz határon, hol 40 fok a hideg. Hiába itt minden ruha, ha rohamra kell menni. Nem látnak, mert a szemük állandóan könnyezik." (W.B.)

És ez az állapot így tartott egészen március közepéig, amikor is hirtelen melegedni kezdett az idő és a hatalmas hótömeg olvadni kezdett.

Mindenütt áradásokról, belvíz emelkedésekről adtak hírt az újságok.

Plébánosunkat súlyos baleset érte nyári vakációzása közepette Balatonfenyvesen. Leszakadt a mosdó, melynek darabjaira rázuhant és ennek következtében: „Négy fogam lett az ára; balkezem csuklóját átvágta egy cserép; bal mutatóujjamon az idegeket összeroncsolta és az ajkamat is átfúrta. Egy fél centiméter, és az ütőeremet vágja át a cserép, és elvérzek. Így is a mutatóujjam béna marad örökre; az ajkamon egy göb fog éktelenkedni, s a műfogak fognak emlékeztetni a balesetre – mely hála Istennek rosszabbul is végződhetett volna." – írja.

Szeptemberig viszonylagos nyugalom volt az országban a mozgósítások és az említett időjárási szélsőségek nyomán fellépő drágaság, áruhiány, jegyrendszer ellenére. A háború eseményeiről eddig hallomásból, újság, rádió hírközlései alapján vettek tudomást az emberek.

Aztán szeptember 5-én virradóra egyszer csak itt is bömbölni kezdtek az ágyúk. „Rögtön tudtam, hogy bombáznak bennünket. Közben megszólal vészes hangján a sziréna is, igazolva a támadást. Megdördülnek a légvédelmi ágyúk is. Fatális nyugalommal maradok az ágyamban – úgyis mindegy. Óvóhely nincs, ha itt esik le egy bomba, vége mindennek! Bombázták Budapestet, de kapott belőle Kispest, Pestszentlőrinc, Rákoscsaba, Dunakeszi, Vác, Visegrád, Esztergom, Diósgyőr, és még ki tudja hol…." – olvassuk a Historia Domusban.

A háború borzalmai mindennapos eseményként törtek be az ország, és plébánosunk életébe is. De erről már a következő számunkban lesz szó.

Sz. Mariann

Forrás: https://mult-kor.hu/20130604_hatalmas_karokat_okozott_az_elmult_200_evben_a_duna?print=1

Forrás: https://mult-kor.hu/20131004_2_vilaghaborus_hetkoznapok_a_hatorszagban_es_a_fronton?print=1

Budapest fegyelmezetten fogadta az első légiriadót

Megszólalnak a szirénák

A honvédelmi miniszter az egész országra elrendelte a légvédelmi készültséget

MISEREND

HÉTFŐ	7:30
KEDD	7:30
SZERDA	18:00
CSÜTÖRTÖK	18:00
PÉNTEK	7:30
SZOMBAT	7:30, 18:00 (előesti; minden hónap utolsó előesti miséje latin nyelvű)
VASÁRNAP	7:00, 9:00, 10:30, 18:30

IRODAI SZOLGÁLAT

HÉTFŐ	9:00 - 12:00
KEDD	9:00 - 12:00
SZERDA	15:00 - 18:00
CSÜTÖRTÖK	15:00 - 18:00
PÉNTEK	9:00 - 12:00

telefon/fax: 1/290-3036
e-mail: pszlorincfoplebania@gmail.com
honlap: pestszentlorinc.plebania.hu
számlaszám: OTP Bank 11718000-20010063

NAGYHETI SZERTARTÁSOK RENDJE

NAGYCSÜTÖRTÖK
(Krizmaszentelés a Szent István Bazilikában: 10:00)
Szentmise az Utolsó Vacsora emlékére: 18:00
Virrasztás és búcsúbeszéd-olvasás: 21:00

NAGYPÉNTEK
Énekes „sötét zsolozsma”: 7:30
Urunk Szenvedésének ünneplése: 15:00
Csíksomlyói Passió: 19:00
Virrasztás és a colosseumi keresztút közvetítése: 21:00

NAGYSZOMBAT
Énekes „sötét zsolozsma”: 7:30
Húsvét Vigíliája: 20:30 (utána közös ételszentelés és agapé)

HÚSVÉTVASÁRNAP (ápr. 17.)
Reggeli szentmisék (ételszenteléssel): 7:00, 9:00
Ünnepi Szentmise, majd Feltámadási körmenet: 10:30
Esti Szentmise: 18:30
Énekes „nagyvesperás”: 19:30

HÚSVÉTHÉTFŐ
Szentmise: 7:30

Felelős kiadó:
Budapest-Pestszentlőrinci
Mária Szeplőtelen Szíve Főplébánia
1181 Budapest, Batthyány u. 87/b
Dr. Harmai Gábor plébános

Munkatársak:
Szerkesztő: Burucs Tímea
Korrektor: Fierer Zsuzsa
Tördelő: Koppányi Viola
Szilárdi Ferencné, Nagyné Ficza Marianna
Következő lapzárta: 2022. május 8.